

До вх. № 18/212 від 3 листопада 2022 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Павленко Володимир Володимирович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 21, частинам першій, другій статті 24, частинам першій, другій, шостій статті 43, частині першій статті 46 Конституції України (конституційність) припис абзацу шостого пункту 19 розділу II „Прикінцеві і перехідні положення“ Закону України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо першочергових заходів із реформи органів прокуратури“ від 19 вересня 2019 року № 113–ІХ зі змінами (далі – Закон № 113) в частині надання дозволу на звільнення з посади прокурора відповідно до цього пункту в період перебування прокурора на лікарняному через тимчасову непрацездатність.

На думку скаржника, оспорюваний припис Закону № 113 призводить до дискримінації у реалізації працівниками прокуратури їх трудових прав, оскільки лише до звільнених на його підставі працівників прокуратури не застосовується вимога частини третьої статті 40 Кодексу законів про працю України про заборону звільнення працівників у період їх тимчасової непрацездатності, а у випадках звільнення працівників прокуратури на інших підставах для останніх застосовується вказана гарантія. У зв'язку з цим вказане обмеження не лише ставить різні категорії працівників прокуратури у нерівні умови, а й порушує гарантію захисту від незаконного звільнення.